

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD

VERGADERING VAN 10 MAART 1994

Interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het toekennen van vergunningen aan bedrijven

VOORZITTER : de heer M. Capoen

— *De interpellatie wordt gehouden om 17.32 uur.*

Interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het toekennen van vergunningen aan bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Wymeersch tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het toekennen van vergunningen aan bedrijven.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, door de veranderende milieu-regelgeving moeten bedrijven hun vergunningen aanvragen of verlengen bij het College van Burgemeester en Schepenen of bij de Bestendige Deputatie. Deze aanvragen kunnen worden geweigerd, en tegen deze weigering kan in beroep worden gegaan.

Wij stellen echter vast dat bedrijven in de ene gemeente probleemloos een vergunning worden toegekend maar in een andere gemeente een gelijkaardig bedrijf een vergunning wordt geweigerd, niet alleen door

het College maar ook in een daaropvolgende beroepsprocedure. Er zijn zelfs bedrijven die na weigering van een bepaalde vergunning beslist tot herlokalisatie in een andere gemeente. Daar kregen ze wel een vergunning, alhoewel het over hetzelfde bedrijf ging met dezelfde problemen in het algemeen.

In hoeverre gebeurt het onderzoek op een ernstige manier ? Geregeld worden immers gunstige adviezen verstrekt door zowel de milieuambtenaar als door de politie en brandweer, maar toch durft het College nog af en toe vergunningen weigeren.

Hierbij rijst dan ook volgende vraag. Het bedrijf in kwestie gaat in beroep, maar in vele gevallen gebeurt dan geen onderzoek meer ter plaatse, en baseert men zich blijkbaar alleen op de documenten van het College van Burgemeester en Schepenen en op de verweerschriften van het bedrijf.

Zoiets heeft natuurlijk heel wat sociaal-economische gevolgen. Als een bedrijf geen vergunning meer krijgt en beslist tot sluiting, komt de tewerkstelling van de werknemers in het gedrang. Kan er, in het kader van de sociale begeleiding van de werknemer, een uitbolprocedure worden aangevat als een bedrijf geen gepaste vergunning meer krijgt ? Hoelang kan die procedure duren, en wanneer kan de bevoegde instan-

tie ingrijpen om het bedrijf in kwestie te sluiten ?

Als bovendien het bedrijf tot herlokalisatie beslist, vraag ik in hoeverre het dan mogelijk is in een overbruggingsperiode te voorzien, en hoelang die mag duren ? Als een bedrijf opnieuw moet opstarten in een bepaalde gemeente en nog altijd een productieproces heeft lopen in de gemeente waar de vergunning werd geweigerd, staat dit bedrijf voor heel wat moeilijkheden. Het kan onmogelijk inactief blijven tijdens de periode van het opstarten van een nieuw bedrijf en het kopen van nieuwe gebouwen en machines. Dit leidt zeker tot faillissementen en heeft ook sociale gevolgen voor de werknemers.

Mijn vragen luiden dan ook als volgt.

Hoe is het mogelijk dat in bepaalde gemeenten bedrijven met dezelfde gegevens verschillende beslissingen krijgen in verband met hun milieuaanvragen ?

Baseert men zich voor een weigering van een vergunning niet teveel op bezwaren uit de buurt, die eventueel wel van toepassing zijn in de ene gemeente, maar niet aan de orde komen in een andere gemeente ?

Hoe gebeurt een onderzoek ter plaatse ? Is er een verschil wanneer het gemeentebestuur dit onderzoek organiseert of wanneer het provinciebestuur dit organiseert ? Kan een gemeentebestuur het positief advies

Wymeersch

van verschillende instanties zomaar naast zich neerleggen en een tegen-gestelde beslissing nemen ?

Hoeveel tijd verloopt er bij de herlokalisatie van een bedrijf vooraleer het bedrijf op de oude lokatie moet worden gesloten ? Kan daarin soepel worden opgetreden ? Is de minister hiervoor bevoegd, of kan hij aan bepaalde instanties, hetzij het provinciebestuur hetzij het gemeentebestuur, richtlijnen geven ?

Beseft de minister de draagwijdte van zulke beslissingen op sociaal-economisch vlak ? Als wij de leveranciers van nieuwe machines en aannemers van bouwwerken hierin ook betrekken, kan een bepaalde beslissing verregaande gevolgen hebben.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, collega's, elke gemeente heeft als vergunningverlenende overheid een autonome beslissingsbevoegdheid. Dat houdt tevens in dat zij alle elementen in een vergunningsdossier autonoom mag beoordelen alvorens een beslissing te nemen. Dit moet evenwel altijd gebeuren aan de hand van objectieve en algemeen geldende technische criteria. Aangezien plaatselijk de situaties en de milieuomstandigheden kunnen verschillen, is het mogelijk dat in vergelijkbare dossiers bepaalde gemeenten anders beslissen.

Bezwaren die tijdens een openbaar onderzoek werden geopperd, vormen dan slechts één element naast vele andere die in aanmerking moeten worden genomen als criterium voor dergelijke beslissingen.

Het onderzoek ter plaatse wordt door de adviesverlenende instanties uitgevoerd en het verloop ervan hangt af van de aard van het advies dat moet worden verstrekt. Het bestuur Milieuvergunningen onderzoekt bijvoorbeeld andere aspecten van een bedrijf dan OVAM of VMM. Hun adviezen zijn niet-bindend, zodat de vergunningverlenende overheid er, mits motivatie, van mag afwijken.

De termijn voor herlokalisatie, moet volgens de wetgever redelijk zijn. Twee belangen spelen hierbij een rol : enerzijds moet de exploitant over een realistische termijn kunnen beschikken om een herlokalisatie te realiseren, anderzijds moet de termijn kort genoeg zijn om de toekomst van het leefmilieu en de leefbaarheid van de woonomgeving te vrijwaren. Elke vergunningverlenende overheid oordeelt hier autonoom over en een termijn van 5 jaar kan op basis van onder meer de rechtspraak als redelijk worden beschouwd.

Elke beslissing over een milieuvergunningsaanvraag, op gemeentelijk, provinciaal of gewestelijk niveau, heeft een invloed op sociaal-economisch vlak. Een weigeringsbeslissing is vanzelfsprekend ongunstig voor de exploitant.

Ik vestig er evenwel uw aandacht op dat het hier om een milieuvergunningsaanvraag gaat en dat men dus wel met tewerkstelling, sociaal-economische aspecten en dergelijke rekening mag houden. In de eerste plaats gelden hier evenwel de milieu- en wettelijke aspecten ter zake. Deze laatste moeten dan ook als grondslag voor de uiteindelijke beslissing dienen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Ik heb nog een korte vraag met betrekking tot de "redelijke termijn" die van de vergunningverlenende overheid afhankelijk zou zijn. Als een bedrijf in beroep is gegaan, ligt het vaststellen van die redelijke termijn dan in handen van de provincie, die in beroep uitspraak heeft gedaan, of wordt die verantwoordelijkheid dan weer doorgespeeld naar de gemeentelijke overheid ?

Minister N. De Batselier : De overheid beslist. Als de provincie uitspraak doet in beroep, dan zal de provincie ook de termijn vastleggen. Komt het beroep bij mij terecht, dan spreek ik me daarover uit.

— *Het incident wordt gesloten om 17.45 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid